

VIETNAMESE A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
VIETAMIEN A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
VIETAMITA A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 14 May 2007 (morning)

Lundi 14 mai 2007 (matin)

Lunes 14 de mayo de 2007 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

1. (a)

TÂM TRẠNG CHINH PHỤ

Dạo hiên vắng đăm chiêu từng bước,
Ngồi rèm thưa rù thác đòi phen.
Ngoài rèm thước chẳng mách tin,
Trong rèm dường đã có đèn biết chẳng?

5 Đèn có biết, ví bằng chẳng biết,
Lòng thiệp riêng bi thiết mà thôi.
Buồn rầu nói chẳng nên lời,
Hoa đèn kia với bóng người khá thương!

10 Gà eo óc gáy sương năm trống,
Liễu phát phơ rù bóng bốn bên.
Khắc giờ đằng đẵng như niên,
Mối sầu dằng dặc như miền bể xa.

15 Hương gương đốt hồn đà môi miết,
Gương gương soi, lệ kết châu chan.
Sắt cầm gương gãy ngón đàn,
Dây uyên kinh đứt, phím loan sợ chùng.

20 Lòng này gửi gió đông có tiện,
Nghìn vàng xin gửi đến non Yên.
Non Yên dù chẳng tới miền,
Nhớ chàng thăm thẳm đường lên bằng trời.

Trời thăm thẳm xa vời khôn thấu,
Nỗi nhớ chàng đau đáu nào xong.
Cảnh buồn người thiết tha lòng,
Hình cây sương đượm, tiếng trùng mưa phun.

25 Sương như búa đẽo mòn gốc liễu,
Mưa dường thưa xẻ héo cành ngô.
Giọt sương phủ bụi chim gù,
Sâu tường kêu vắng, chuông chùa nện khơi.

30 Vài tiếng dế nguyệt lay trước ốc,
Một hàng tiêu gió thốc ngoài hiên.
Lá màn lay ngọn gió xuyên,
Buồng hoa theo bóng nguyệt lên trước rèm.

35 Hoa giải nguyệt, nguyệt in một tấm,
Nguyệt lòng hoa, hoa thăm từng bông.
Nguyệt hoa, hoa nguyệt trùng trùng,
Trước hoa, dưới nguyệt, trong lòng xiết đâu.

Đâu xiết kể, muôn sầu nghìn nã,
Từ nữ công, phụ xảo đều nguôi.
Biếng cầm kim, biếng đưa thoi,
40 Oanh đôi thẹn dệt, bướm đôi ngại thùa.

Mặt biếng tô, miệng càng biếng nói,
Sớm lại chiều, đòi dỗi nương song.
Nương song luống ngẩn ngơ lòng,
Vắng chàng điếm phấn trang hồng với ai?

ĐOÀN THỊ ĐIỂM
(Trích trong CHINH PHỤ NGÂM, NXB Đồng Nai, 1995)

Hãy viết bình giải **một trong hai** văn bản sau đây:

1. (b) **Tháng giêng, mơ về trăng non rét ngọt**

5 Tự nhiên như thế: ai cũng chuộng mùa xuân. Mà tháng giêng là tháng đầu của mùa xuân, người ta càng triu mến, không có gì lạ hết. Ai bảo được non đừng thương nước, bướm đừng thương hoa, trăng đừng thương gió; ai cấm được trai thương gái, ai cấm được mẹ yêu con; ai cấm được cô gái còn son nhớ chồng thì mới hết được người mê luyện mùa xuân.

10 Ồi ơi người em gái xoã tóc bên cửa sổ! Em yêu mùa xuân có phải vì nghe thấy rạo rức nhựa sống trong cành mai, gốc đào, chồi mận ở ngoài vườn? Chàng trai kia yêu mùa xuân, phải chăng là tại lúc đôi mùa giao tiễn nhau, chàng tưởng như nghe thấy đôi núi chuyển mình, sông hồ rung động trong cuộc đổi

15 thay thường xuyên của cuộc đời? Mà người thiếu phụ nọ ở chân trời góc biển yêu mùa xuân có phải là vì đây là mùa xanh lên hy vọng được trở về nơi bên đọi sông chờ để ngâm lại khúc bạc đầu với người ra đi chưa biết ngày nào trở lại?

20 Tôi yêu sông xanh, núi tím; tôi yêu đôi mây ai như trăng mới in ngần và tôi cũng xây mộng ước mơ, nhưng yêu nhất mùa xuân không phải là vì thế. Mùa xuân của tôi- mùa xuân Bắc Việt, mùa xuân của Hà Nội- là mùa xuân có mưa riêu riêu, gió lành lạnh, có tiếng nhạn kêu trong đêm xanh, có tiếng trống chèo vọng lại từ những thôn xóm xa xa, có câu hát huê tình của cô gái đẹp như thơ mộng . . .

25 Người yêu cảnh, vào những lúc trời đất mang mang như vậy, khoác một cái áo lông, ngâm một ống điếu, mở cửa đi ra ngoài tự nhiên thấy một cái thú giang hồ êm ái như nhung và không cần uống rượu mạnh cũng nghe như lòng mình say sưa một cái gì đó- có lẽ là sự sống!

30 Anh có thể đạp cỏ trên Hồ Gươm, đợi đến sâm sẫm tối ra ngồi ở Thủy Tạ nhìn các cô gái đẹp như tiên mặc áo nhung, áo len trăm màu ngàn sắc, in bóng hình xuống đáy nước lung linh; anh có thể vào một nhà hát thưởng vài khẩu trống, " mở quả mứt" phong bao cho các chị em, rồi uống với mỗi em một ly rượu " lấy may;" anh có thể đi vào một ngôi chùa khói nhang nghi ngút, đưa mắt nhìn xem có cô nào thực xinh thì quỳ ngay xuống bên cạnh cầu Trời khấn Phật cho cô càng ngày càng đẹp và trong năm lấy được một người chồng xứng ý như . . . anh vậy.

35 Ấy đấy, cái mùa xuân thần thánh của tôi nó làm cho người ta muốn phát điên lên như thế đấy. Ngồi yên không chịu được. Nhựa sống ở trong người căng lên như máu căng lên trong lộc của loài nai, như mầm non của cây cối, nằm im mãi không chịu được, phải trỗi ra thành những cái lá nhỏ tí ti giờ tay vẫy những cặp uyên ương đứng cạnh.

Cùng với mùa xuân trở lại, tim người ta dường như cũng trẻ hơn ra, và đập mạnh hơn trong những ngày đông tháng giá. Lúc ấy, đường sá không còn lầy lội nữa mà cái rét ngọt ngào, chớ không còn tê buốt căm căm nữa.

VŨ BẰNG

(Trích trong *Thương Nhớ Mười Hai*, NXB Văn Học, 1993)